

Megjelenik hetenként kétszer
csütörtökön és vasárnap

Főszerkesztő és kiadó:
CSUKOVITS JÁNOS.

Felelős szerkesztő:
MAURER NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sopron, Ferenc József-tér

Városi és megyei
TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLET

Előfizetési ár:

Negyed évre. „ 2.—

Fél évre. . . „ 4.—

Egész évre . K 8.—

Egyes szám ára 8 fill.

Egy óra . . 70

Hirdetéseket a lap kiadó-
hivatala megegyezés szerint
felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Két ünnepély.

Sem Péternek, sem Pálnak, amilyen nevű egyén igen sok volt és lesz még a világon, írásaiból nem akarunk idézni. A tiszteletadást a mai kor ugyan ki akarja pusztítani a beszéd-módjából és írásaiból, mert azt a szívéből is elvesztette. Mi a maga egészében jellegzetes szent Pál apostolnak írásaiból akarunk egy mondást kivenni; tőle, aki nemcsak beszélt, prédikált — hanem, aki Krisztus Urunk életmódjának hűséges követése által oly szentül gondolkozott, érzett és cselekedett, hogy bátran azt mondhatta, hogy „Krisztus él ő benne“. Ezért mondjuk: „szent Pál apostol“ írásaiból. Tőle különben is a mi keresztény intelligenciánk, ha ráérne egy kicsit, és az ujszövetségi Szentírásban, — a melyet most ad ki újlag a Szent István Társulat, — olvasható írásaiból több igaz, és nemesebb életbölcsest tanulhatna és merithetne, mint az összes angol, francia és német „bölcse“-ektől, — akik ugyan nagy üstökösök gyanánt tűnnek fel, és elméleteikkel a kereszténységtől üres fejek egyensúlyát oly könnyen megbontják, — de akik, mint az üstökös, fejükket és uszályukat, farkukat képező követőikkel együtt a ködben, a világűrben ismét eltűnnek. Ide számítandók a magyarországi „Nyugat“-osok és „Kelet“-esek

összes istenkáromló és önbizakodó frázisgyártói is.

A fentemlített szent Pál apostol a filippi hívekhez ezt írta: „Kedves, drága atyámfiai, én örömem és koronám! így álljatok az Urban, szerelmeseim . . . Ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami szent, ami szeretetreméltó, ami jó hirt szerez, ami az erényhez és dicséretes fegyelemhez tartozik, azokról gondolkodjatok. Amiket tanultatok és vettetek, hallottatok és láttatok tőlem, azokat cselekedjétek, és a békesség Istene legyen veletek!“ (Filip. IV. r. 1-8. 9.)

Ugyanezeket a szavakat ismételhettek bátran és örömmel úgy a helyeli bencés tanár urak, akik a dec. 7-iki ifjusági Mária Kongregációs ünnepélyt rendezték, valamint Dr. Schügerl Gyula hitoktató ur, aki az általa megalapított s kiváló odaadással vezetett Férfiak Mária Kongregációjával — dec. 8-án, annak 10 éves fennállását ünnepelte.

Szent Benedek neve az egész világon, főleg édes hazánkban már egy évezreden át „kulturát“, igaz keresztény kulturát jelent. Lelki fiaiban az ő szelleme sem ki nem apadt, sem meg nem gyengült. Terjeszti a kultura áldását akkor és ott is, ahol a kultura csarnokához a telket magának kell megvennie. Keresztény kulturát, — csakis ilyent, akarnak csepegtetni az ifjuságba

s azért egész természetesnek találjuk, hogy már évekkel ezelőtt kibontották a reájuk bizott gimnáziumi ifjuság előtt Szűz Mária zászlaját s megalakították a keresztény jellemeket biztos kézzel nevelő Mária Kongregációt! Ugy a tanári karnak, valamint az ifjuságnak gratulálunk e nemes működéshez s az oly kedvesen sikerült ünnepélyhez. Azt adják az ifjuságnak, amit szent Pál az első keresztényeknek.

Hasonló, jöllehet sokkal terhesebb munkát végzett Dr. Schügerl Gyula hitoktató ur, a soproni katolikus magyar férfiak között. Bizony rajta nyugodott immár tíz éven át, — egyéb egy egész embert lefoglaló munkássága mellett, — a kongregáció egész terhe. Ilyen terhet csak az olyan egyén bír el, — aki szent Pálként: az Ur Jézusból táplálkozik s a kiből igazi apostoli szeretet lakozik: a halhatatlan lelkek és az Egyház felvirágzása iránt. A dec. 8-iki ünnepélyen mondhatta ő is kongregációjáról: „Kedves, drága atyámfiai, én örömem és koronám!“ Arra tanította a férfiakat, mire szent Pál az első keresztényeket. Mi vele örvendezünk.

Szent Pál azt is mondja: „Kiki pedig tulajdon jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ (Kor. III. 8.) Keresztény és pap földi jutalomra nem igen számíthat, nem is számít, de apostoli munkakö-

Nocturno.

Vajna Győző.*)

Száll száll le az éj

Sűrű fátyla setéten.

Elül az élet csüggedt madara

Szárnyát sebezte a nappali fényben.

É az éjszaka gondos, az éjszaka jó:

Fiait anyásan eltakaró.

Óh éjszaka, akkor sírni szabad,

Nem hallja meg senki halk sóhajodat.

Rebegtetsz el ezerszer is egy nevet,

Amely mindennél szentebb neked.

É lehunytt szemek belső világa

Rávilágít egy látományra,

Felébred száz emlékezet,

É csókolhatsz forrón egy kezét.

Ti nappal ébren alvajárók,

Éjjel álomban élve látók:

Aldjátok a nagy éjszakát,

Rátok borítja hűvös varázsú fátyolát!

*) Szerző engedélyével az „Élet“ 48. számából.

A szövetség.

Írta: Kolos Rozsika.

A P. H. É. V. keserves szuszogás közt „robogott“ be Adára. Olyan, mintha egyetlen utasa se volna. Nem is csoda, a nap oly melegen küldi sugarait, hogy a pasasok bevonják az ablak függönyét, hogy így némiképp árnyékban legyenek.

Az egyik másodosztályu fülkében egy barna fiatalember üldögél egymagában. Szeretné, ha gondja-búja mellé más, vigabb utitársat is kaphatna. Reménykedve néz ki a kocsni ablakán. Egy zöldséges néni, meg két gyerek a váró közönség. A két gyerek az ujságért jött, a néni meg Becskerekre küldi a zöldséget ágyával; az most ugyis oda utazik az utolsó osztályban.

Már reménytelenül vissza akart dűlni a diványra. És vissza is ült, de nem reménytelenül, hanem, hogy — különben menjünk sorjában. Abban a pillanatban, hogy le akart ülni, a váróterem ajtaján egy könnyed libegésű, szőke lányka jön sietve és egyenesen a mi kocsni felé indult. „Szerencse fel“ gondolta a fiatal ur és ha már nekiindult a letelepedésnek, most annál inkább is leült, hogy valahogy szerencsésjét el ne riassza, mert a lánykák félősek és nem mernek oly kocsiba szállni, hol már valakit látnak. És a szerencse megjött. A kis lány

kissé megdöbönt, mikor meglátta a fiatalurat, de most már Isten neki, belépett. Kis holmiját lerakta és könnyedén elhelyezkedett.

Most, hogy a kalapot letette, tünt föl egész szépsége; aranszőke hajának két csintalan fürtje mindig visszahullt homlokára, hiába simítja hátra. Arca hamvas, mint a harmatos halványpiros rózsza; szemei oly mély kékek, hogy beléjük nézni nem jár veszedelem nélkül.

Fiatalemberünk alig birt a kedves jelenéség nézésével betelni s egyre az motoszkált elméjében, hogy s miként kezdhetne beszélgetést uti-társával.

A leányka is megfigyelte lopva társát; úgy látszik az ítélet kedvező volt, mert alig észrevehető mosoly játszadozott ajkán és félig lehunytt szeme körül. Maga is észre vette ezt magán s hogy leplezze, kézitáskájában keresgélgni kezdett. Amint zsebkendőjét kihuzta, a kis tükör leesett és ezer darabra törött.

— Hét évig nem lesz szerencsés nagysád — jegyzé meg mosolyogva a fiatalember. Ezzel a jég meg volt törve és megindult köztük a beszélgetés.

— Oly ismerős nagysád! Szabad kérdeznem hova utazik?

— A nénimhez, Tizsakürtre.

„No ez pompás! Én is oda igyekszem

rének bővítését szívesen veszi, hadd tehesen, áldozhasson még szabadabban, s még többet Istenért, Egyházért és a halhatatlan lelkek üdvösségeért. Ezt adja neki a Ur! *Csukovits János.*

ELVBARÁTAINKHOZ! Kérjük kath. társadalmunkat, hogy minden nyilvános helyiségben: kaszinóban, egyesületben, kávéházban, étteremben, dohánytőzsdékben, fodrásznál :: követeljék az „ÚJ ÉLET“-et. ::

Világháború.

HÖFER JELENTÉSE:

Hivatalos. Budapest, dec. 10.

Orosz hadszíntér:

Helyenkint jelentéktelen felderítő harcok, egyébként az arcvonalon nyugalom uralkodik.

Olasz hadszíntér:

A tenger melléki arcvonalon tegnap tűzérési tüzeléstől és kisebb vállalkozásoktól eltekintve nyugalom volt. Az ellenség tevékenysége Lardaro s Riva megerősített arcvonala előtt tovább tart.

Délután olasz gyalogság állásainkat a Monte Friezen és attól nyugatra a Chise és Conciel völgy között megtámadta, súlyos veszteségük mellett teljesen visszavertük őket.

Délkeleti hadszíntér:

Montenegró északi határától délre az üldözést folytatjuk.

(M. S. O.) HÖFER, altábornagy, a vezérkari főnök helyettese

A NÉMET VEZÉRKAR BESZÁMOLÓJA:

A nagy főhadiszállás jelenti: Berlin, dec. 10.

Nyugati hadszíntér:

Az 193-as magaslaton Souainntól északra keletre elfoglalt új állásunk ellen intézett francia kézigránát támadásokat visszavertük, egyébként viharos esőzések folytán semmi jelentős esemény nem történt.

Keleti hadszíntér:

Nincs új esemény.

Balkáni hadszíntér:

Kövess tábornok hadsereg az utolsó két napon mintegy 1200 foglyot szállított be.

Gallwitz tábornok hadseregénél nem volt jelentős esemény.

A bolgár csapatok Strumicától délre az angoloktól 10 ágyut vettek el. (M. S. O.) Legfőbb hadvezetőség.

TÖRÖK HIVATALOS JELENTÉS.

A főhadiszállás jelenti: Konstantinápoly, dec. 10.

Irak front:

Az ellenség ellenállása észrevehetően gyengül. Csapatunk véresen visszaverték az angolok gyenge támadási kísérleteit. Az angoloktól zsákmányolt 6 repülőgépet jókarba helyeztük s most az ellenség ellen használjuk azokat.

Kaukázusi front:

Alaskertől nyugatra az ellenségnek csapataink ellen intézett támadásait visszavertük. E harcvonal többi részein csak jelentéktelen járőrharok voltak.

Dardanella front:

Anaforta szakasz. Az ellenség ütegei szárazon és vizen tüzelést kezdtek különböző

irányba. Tüzérségünk viszonzta a tüzelést, az ellenség gyülekező csapatait szétszórta és a Kemikli öbölben horgonyzó ellenséges szállítóhajókat elűzte.

Ariburnu szakasz. A jobb szárnyon heves bombaharc, amelyben egy ellenséges cirkáló is résztvett. Az ellenségnek egy páncélos hajója, egy monitorja és egy torpedónaszádja is belevegült később a harcba és különböző irányba tüzelt. Itt ágyúink ellentüzelése az ellenség lövészárkainak egy részét elpusztította, később pedig az ellenséges monitort érte két találat, azt gyors visszavonulásra kényszerítette.

Sedil-Bahr szakasz: A megszokott bomba és tüzérségi párbaj. Az ellenség szokatlanul nagyszámú légitörpedőt röpített balszárnyunk ellen, melyre egy monitor is tüzelt. Tüzérségünk az ellenség egy hombarktárát elpusztította.

Fényes bolgár sikerek Délmacedóniában.

A Secolo tudósítója jelenti Szalonikiből: Az angolok és a franciák megkezdtek az általános visszavonulást.

Gallwitz seregei Demirkapunál állanak, a német lovasság Strumica vidékén van, ahol a vasutvonalat megszakították.

Valandovónál kemény harcok folynak. — Sarraill kiűrtette Demirkaput s elpusztította a vasúti vonalat.

A ghenglii kórházat és a doirani raktárakat a franciák kiűrtették.

A newyorki osztrák-magyar főkonzul visszahívását kéri az amerikai kormány.

(Bécs, dec. 10.) A „Neue Freie Presse“ közli: Mint Hágából jelentik, az amerikai kormány Nuber Sándor newyorki osztrák-magyar főkonzul visszahívását kérte.

Adakozzunk a vak katonák számára!
E célra adományokat szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk is elfogad és nyilvánosan nyugtat

édes anyámhoz. Már négy éve nem voltam otthon.”

El sem tudom képzelni, hogyan lehet valaki szüleitől oly sokáig távol. Én még soh' sem hagytam el otthonomat, legföljebb egy-két napra. Most az első alkalom, hogy egy hétig fogom kedves nénikém vendégszeretettel élvezni.

— Hja! A hölgyeknél ez más, mint nálunk férfiaknál. Mi elvégezzük tanulmányainkat, azután állást keresünk. Nem mindenki oly szerencsés, hogy szülőhelyén maradhat, hanem kit ide, kit oda vet a sors. Én például Fenyőháza jutottam, ami otthonomtól ugyancsak távol van. Nem csoda, ha csak minden szent időben kereshetem fel jó anyámat és csak akkor, ha családi ügyek kívánják.

„Most is ilyen ügyben utazik? Remélem nem kellemetlen.”

— Amint vesszük! Anyuskám azon ferdőzik, hogy megházasítson minél előbb. Már keresett is számomra menyasszonyt, de én nem akarom elvenni, mert most már van más, akit szeretnék; hogy ő ugyan hozzám jön-e, nem tudom.

A leánya pedig pirult e szavakra, mert a fiatalember beszédjéből, de még inkább szeméből kiolvasta, hogy ki az, aki miatt nem kívánatos neki az ajánlott mátká.

A fiatal ur egy ideig hallgatott, majd mosolygó társnőjéhez fordult. „Min mosolyog? Talán tetszik utazásom célja?”

— Ez kitűnő! Én is olyan cézzal utazom, mint ön. Nekem leendő vőlegényemet kellene megismernem, de már előre kijelentem, hogy nekem nem kell. Nem és nem! Olyan akarok, akit én magam szerzek. Ugye igazam van?

„Hogyne! Teljesen osztom nézetét. Ha

megengedi, ajánlok valamit; kössünk véd-és dacsövetséget.”

A szövetség feltételeit már nem értek rá megbeszélni, mert a nagy tere-ferében észre sem vették, hogy megérkeztek Tizsakürtre. Kiszállás előtt még fiatalemberünk megígérte bájos utitársának, hogy felfogja keresni nénéjénél; azzal elváltak. A leánya nekivágott az országnak, a fiatalúr pedig a kertek alatt sietett tova.

Hanen gondolatai folyton az ismerős ismeretlen leánykával foglalkoztak. Legjobban az bántotta, hogyan fogja ígéretét beváltani és nénéjénél felkeresni, mikor még a nevé se tudja. A nagy buzgóságban erről biz' megfeledezett. De mintegy! Ha török-szakad fel fogja kutatni.

Ily gondolatok közt ért haza. A kert ajtajában már várta édes anyja, özv. Kövesné. Miközben megölelte kissé csodálkozva kérdé: „Magad jöttél Sándorkám?” A fiú szintén kérdéssel válaszol: „Kit kellett volna magammal hoznom?”

„Ilonkát, nagybátyád leányát.”

— Szállt itt le egy leánya, de az nem lehet az én kis hugom, mert ez nagyon szép, míg Ilonka, hogy utoljára láttam csak egy kis vézna szeplős, csitri leánya volt. Hanem megengedi ugye anyuskám, hogy egy kissé megtisztálkodjam. Vacsorára pontosan lejövök.

Alig ment föl Sándor, már jött is a sarkon társa. Ahogy Kövesné meglátta, meggyorsította lépteit.

„Hozott Isten kedvesem! Ide találtál? Már-már azt hittem nem is jössz.”

— Bizony kedves néni rossz uton jöttem; a hosszabát választottam, de már nem baj, csak hogy itt vagyok.

„Sándorka is hazajött. Nem láttad, hogy leszállt?”

— Kedves néni, én Sándort csak egyszer láttam, mikor még elemista volt. Azóta már bizonyára annyira megváltozott, hogy meg sem ismerném.

„Igazad van fiacskám! Hanem eridj be, helyezd magad kényelembe; én vacsora készítéshez látok. Ha tálalva lesz, hívlek.”

Ilonka leült egy kényelmes karosszékre és elgondolkodott, vajjon az a csinos barna gyerek, akiről azt se tudja kicsoda-micsoda, oda ért-e már az édes anyjához? Gondol-e szövetséges társára? Eljön-e holnap?...

Merengéséből nénéje ébreszté fel ahogy beszélt: „Jöjj Ilonkám! Vár a vacsora.” A szobában már várt Sándor; nem kevésbé volt meglepve, mint Ilonka, hogy egymás tudtán kívül, egy fedél alatt volt avval, kinél gondolatai szüntelen időztek és ő az a menyasszony, akit sehogy sem akar elvenni, mert már van más.

Ilonkát is zavarta, hogy ime ez az a vőlegény, aki neki sehogy sem kell, mert maga akar szerezni.

A vacsora meglehetősen szótlanul telt el, de a néni kedvessége hamarosan véget vetett a feszültségnek, úgy hogy Sándor ismét hallhatta Ilonka csengő kacagását.

Mikor a néni kiment, Sándor ragyogó szemmel, mosolyogva fordult Ilonkához: „A véd- és dacsövetség megbukott, hanem ha te is úgy akarsz kössünk szövetséget az egész életre.” Ilonka beleegyezőleg nyujtá kezét Sándornak, ki azt ajkához emelte.

Kövesné, mikor bejött, a fiatalokat kart karba tűzve találta. Sándor pedig édes anyja elé lépve azt mondta: „Édes jó anyám, Ilonka és én eljegyeztük egymást.”

A jó anya könnyes szemmel, mosolyogva öleli meg mindkettőt s csak annyit mondott: „Tudtam, hogy így lesz gyerekek.”

A drágaság.*(Háziasszonyok keserve.)*

Lelkünket mardosó
Hivatlan földi szörny
Mit akarsz te velünk?
Szár az csontkezdeddel
Nyakunkat szoritod
És lapos erszényünk!

Talán elég lenne
Az ölelésekből
Hiszen rabod vagyunk!
Mind hű cselédeid
Szegény rabszolgáid
És azok maradunk!

Színházba nem járunk,
Pecsenyét nem eszünk
És heringek leszünk;
Kívánsz-e még többet?
Lehuznád bőrünket!
Mért teszed ezt velünk?

A krumpli héjával
Gombóc salátával
Ez az ideálunk;
És auflag nélküli
Zsirtalan csúszejpek
Ettől el nem állunk!

Azt már nem is tudjuk
Hogy milyen fajtájú
Állat az a liba?
Emlős-e, hüllő-e,
Vagy hogy csúszó-mászó
Kedves kis állatka?

Már színét sem látjuk
A kövér kacsnak
És rántott csirkének;
És hírét sem halljuk
Szép, rizsszel körített
Vesepecsenyének!

Spenót tojás nélkül
Paszuly kolbász nélkül
Ez mostan a divat!
És ha a várostól
Egy kicsi zsirt kapunk,
Örömkönnünk fakad!

A legdrágább virág
Most a vöröshagyma
És a kelkáposzta,
Minden völegénynek
Ez lesz bokréája
Szerelmi záloga!

Hogy a legdrágább kincs
Egy szép kis széndarab
Az csak természetes;
Ezt meg kell becsülni,
Kályhára nem tenni,
Bár kissé keserves!

Hogy lyukas és rongyos
Gyermeink cipője
Erről nem is szólnak!
Hogy ránk nehezdednek,
Hajunkat őszítik
Ezerféle gondok!

RÁBEL LÁSZLÓNÉ.

Máriakongregációk ünnepélyei.

December 7-én 5 órakor ritka sikerű és szépségű ünnepélyt rendezett a soproni bencés főgimnázium Máriakongregációja a Kath. Kör dísztermében. Mindig lélekemelő szép látvány, mikor a Mária-jelvényes ifjakat együtt látjuk és szinte vigasztaló tudattal töltötte el lelkünket a vallásosság eme külső megnyilvánulása. A zsufolásig megtelt teremben a művészi értékű hangversenyt előkelő közönség hallgatta végig. A kongregációi énekkar, az egyes szavaló és zenélő kongregánisták minden szerepben fényesen megállták helyüket. Az ünnepély fénypontja pedig Strommer Viktorin dr. szt. benedekr. főisk. tanár mélyen átértett s nagy hatást keltett ünnepi beszéde volt, amelyben az igaz, teljes férfit jellemezte a hit és erkölcs színezetében mint jó kongregánistát a valástól s egyházunktól irányítva s nevelve.

Grész Ödön tanár Kurucz egyvelegét már ismert temperamentumos, valódi magyar érzésével adta elő.

Minden résztvevő a legszebb érzéssel s élvezettel távozott a szép ünnepélyről, mely az erkölcsi sikeren kívül még 111 K 60 f bevételt is eredményezett.

A december 8-iki felvételi ünnepély is nagyszámú ájtatos közönség jelenlétében ment végbe s igazán fölemelően, buzdítóan hutott nemcsak a jelenvolt ifjuságra, hanem mi meglelt férfiakra és uőkre is.

Az előbbi ünnepélynek méltó párja volt a Soproni Férfiak Máriakongregációjának 10 éves fönnállása alkalmából rendezett ünnepélye. Itt is nagyszámú intelligens közönség, az Urak kongregációjának tagjai, a főgimnázium kongregációja, a kongregáció számos jóakarója s barátja vett részt.

Az énekszám után Strommer Viktorin dr. magasszárnyalású beszédben fejtegette s folytatta az előző napi előadását s megkapó érvekkel bizonyította az egyház helyes eljárását a Mária-kultusz tekintetében. Megható s magávalragadó szavakban ismertette az Egyháznak mint jó anyáknak hozzánk való szeretetteljes gondoskodását, amelynek parancsait mindenkor a leghivebben s egészen kell teljesíteni, annak a biztos tudatában, hogy az minden saját javunkra szolgál.

A Kongregáció 10 évi történetének rövid, de velős ismertetése után Schügerl Gyula dr. hittanár, a kongregáció érdemduis alapítója s fáradhatatlan elnöke mondott még hatásos beszédet, melyben minden kongregációi jóakarónak s közreműködőnek hálás köszönetet mondott s azzal a kívánsággal zárta az ünnepélyt, vajha a kongregációi szellem minél nagyobb tért s elterjedést nyerne.

Az ünneplő kongregációt megyéspüspökünk, Pacséry Károly dr. esztergomi tanfelügyelő meglehangú levélben, Strausz István dr. legfőbb számvevőszéki alelnök táviratban üdvözölte.

Megyéspüspökünk levele a következő:
Tisztelendő Kongregációi Prézes Ur!

A Soproni Férfiak Mária-Kongregációját 10 éves fönnállása alkalmából főpásztori szívem egész melegevel köszöntöm, hódolatuk nyilvánítását köszönöm. Mindnyájukat a Szeplőtelen Szűz oltalmába ajánlom. Püspöki áldással vagyok
Győr, 1915. december 6-án

szerető főpásztoruk
Antal, püspök.

Az ünnepély alkalmából a következők adakoztak: Széchenyi Melánia grófnő 20 K, Schügerl Gyula dr. 10 K, Schneider Gáborné 1 K, Burza Árpádné 1 K, N. N. 4 K 90 f, Matusz György 1 K, N. N. 1 K 40 f, N. N. 1 K, Maurer Nándor 1 K, Nelky István 1 K, Schügerl Sándor 2 K, Mérey Kálmán 2 K, Bokor Ignácné 2 K, Bokor Ignác 1 K, Szimonisz M. 1 K, Petrovits Matild 2 K, Schármár János 1 K, Halvax Károly 3 K, Nagy Erzsébet 1 K, N. N. 4 K, Velancsics Viktor dr. 3 K, Börzsej J. 1 K. Összesen: 65 K 30 f. A vezetőség hálásan köszöni.

Hirek.

Kápolna szentelés. Lélekemelő, szép ünnepély volt pénteken, f. hó 10-én a helybeli cs. és kir. csapatkórházban. Az nap délelőtt 10 órakor szentelte fel dr. Zehetbauer Ottó prépostplébános az ott berendezett új kápolnát. Először megható szép beszédben németül és magyarul elmondta, hogy az egész kápolnaberendezés tulajdonképpen mind ajándék, melyet sok fáradsággal és utánjárással dr. Fogarassy Viktor főtorzsorvos neje és még néhányan az önkéntes ápolóhölgyek közül, részint ajándékoztak, részint gyűjtöttek. Magát az oltárt maguk a katonák csinálták nagy műizléssel és szorgalommal. Kellemesen meglepett mindenkit a gyönyörű faragás és díszítés, mely mind a katonák kezemunkája. Az oltár méltó díszül szolgál a remek szentségház, melyet dr. Fogarassy Viktorné sajátkezüleg bélelt ki nehéz selyemmel. A szentségtartókegyház, valamint a misézókegyház a Legszentebb Megváltóról nevezett apácák bocsátották a háboru tartamára a katonaság rendelkezésére. Ugyanők egy piros színű, az Orsolyarendű apácák pedig egy fehér színű miseruhát adtak használatra. A soproni Oltáregyesület nevében Schwarz Mária elnöknő az egész egyházi fehérműt, valamint a szükséges oltárterítőket ajándékozta. Stölzle Henrikné alezredes neje szintén oltárterítőket, egy értékes szmyrna szőnyeget, 2 drb oltár-vánkost, 6 drb gyertyatartót és egy ciborium-köpenyket, Nelky Irénke urleány egy remekművű oltárterítőt és egy vánkost; Kreutzbruck Zdenkóné egy értékes ciboriumköpenyket ajándékoztak. Bachrach-Baré Ede főhadnagy, a hirneves müncheni festőművész, aki jelenleg a cs. és kir. tartalékkórháznál felügyelőtisz, egy Krisztus-fejet, 2 angyalt és egy Isten bárányát festette az oltárra. Ugyancsak ő vezette és ellenőrizte az egész munkát. Az asztalosok közül a vezetőmunkás A b p e r l helybeli jó-hirnevű asztalosmester volt, aki szintén mint katona dolgozott.

Beszéde további folyamán a prépost ur vázolta a vallásosság hatását a katonákra és avval fejezte be, hogy Ófelségeért a királyért, drága hazánkért, vitéz hadseregünkért és fegyvereink győzelméért fognak imádkozni és a legszeniebb áldozatot bemutatni ezen a helyen, melyet most föl fog szentelni. Azután következett maga a fölszentelési szertartás, melynek végén a prépost ur áldást adott. — A fölszentelési szertartás után a kórház lelkésze Bartal József bemutatta a szentmisét, mely alatt Bauer Nándor népfelkelő katona (helybeli r. k. tanító) vezetése mellett Feichtinger Anna és Horváth Irén urleányok szebbnél-szebb egyháziénekeket adtak elő. A szt. mise végén a tábort lelkész megköszönte a prépost ur fáradásait; köszönetet mondott a hölgyeknek és mindazoknak, kik e mű létesítésén résztvettek. Megköszönte az előkelő vendégseregnek is, hogy részvételükkel emelték az ünnepély fényét.

A hölgyek közül ott láttuk Széchenyi Manóné és Melanie grófnőket, Lóskay Gáborné ő excellenciáját, dr. Fogarassy Viktornét, özv. Nelky Józsefnét, Schuller kapitányt, Györyné, Schneider Paulát, Nelky Irénkét stb., stb. Az urak közül dr. Töpler Kálmán polgármestert, Lóskay Fidél bencés házfőnököt, dr. Borossay Dávid főgymn. igazgatót. A tisztikar részéről Mederer Konrad ezredes állomásparancsnokot, Biletzky nyug. honvédezedest, Urbanek landwehrezredest, valamint minden helybeli pötest egy-egy tisztjét. A tartalékkórház tisztjei közül dr. Pick főtorzsorvos-parancsnokkal élükön résztvettek a kórház összes felügyelő tisztjei és az orvosok és hivatalnokok közül azok, kiknek a szolgálat megengedte. — Majd Bartal tábort lelkész imát mondott a császár és király Ófelségeért, szentségi áldást adott, mire a „Gott erhalte“ és a „Isten áldd meg“ hangjaival véget ért a felejthetetlen szép ünnepély.

Hősi halál. Farkas Dezső, a 83. gyalogezred ezredese, aki néhány évvel ezelőtt Sopronban, mint a 48. gyalogezred századosa általános kedveltségnek örvendett, a harctéren szerzett betegségben több hónapi szenvedés után Bécsben a tiszti kórházban meghalt. Farkas Dezső a háboru kitörésekor, mint a losonci vadászok parancsnoka vonult a harctérre és zászlóalját diadalról-diadalra vezette az oroszok ellen. Tavasszal a komáromi és vas megyei katonákból álló 83. gyalogezred parancsnoka lett. A vaskorona-renden kívül számos kitüntetést kapott. A német császár a vas kereszttel tüntette ki. A katonai szakirodalomnak is kiváló művelője volt s tollából taktikai kérdésekkel foglalkozó több könyv jelent meg.

Kitüntetések. Kolbe Oszkár főhadnagy, a pesti magyar kereskedelmi bank soproni fiókjának főnök helyettese, az ellenség előtt tanúsított bátor magatartásáért a szignum laudiszt kapta. — A király megparancsolta, hogy a legfelsőbb dicséret elismerés néjlag tudni adassék Karcsay Béla 18-ik honvédgyalogezredbeli századosnak. — Öfelsége József Ferenc főherceg 7. huszárezredbeli hadnagynak az ellenséggel szemben kitűnő szolgálataért a katonai érdemkereszt III. osztályát hadiékítménnyel adományozta. — Stark Gusztáv, a 76-ik gyalogezred őrmestere az ellenség előtt teljesített kitűnő és hű szolgálatai elismerésül a koronás ezüst érdemkeresztet kapta a vitézségi érem szalagján.

A bécsi pápai nuncius bibornoki kalapja. Bécsből jelentik: Scapinelli di Leguigno érsek bécsi apostoli nunciust, akit a pápa bibornokká nevezett ki, hétfőn délelőtt veszi át a bibornoki kalapot az udvari plebánia-templomban. Az ünnepélyen a királyt Károly Ferenc József trónörökös képviseli. A bibornoki főveget Coyenechi de la Tuente, a pápai diszgarda tagja hozta Rómából Svájcra keresztül.

Előléptetés. Lipner Ede, a 2/10. tábori tüzérsztag önkéntese, a győr-sopron-ebenfurti vasút főfelügyelőjének fiát zászlóssá léptették elő.

Sopron vármegye állandó választmánya a pénteken Baán Endre dr. főispán elnöklésével tartott ülésén előkészítette a téli közgyűlés fontosabb tárgyait. Az árvaszéki pénztár és egyéb alapok fölöslegeire vonatkozóan úgy határoztak, hogy azokból 50.000 K-át a Pesti magyar kereskedelmi bank soproni fiókjánál, a maradványt pedig a központi hitelszövetkezetnél helyeznek el. A sopron-győri that. ut átvétele és kiépítése végett fölratot intéznek a keresk. miniszter urhoz. Tárgyaltak még néhány segély, végkielégítés és nyugdíj ügyet. Az ülés tárgyait 3/4 óra alatt elintézték.

Esküvő. Takács Mihály uradalmi kasznár ma vezette oltárhoz Borsitzky Annát. Tanuként szerepeltek Székely Gyula és Mahr Károly.

Elhunytak. Semmler Mária 88 éves és Stágl Ferenc 78 éves gazdopolgár.

A Soproni első népkönyha-egyesület javára ujabban adakoztak: nemes Tóth Emilia urnő 50 K, Esterházy Miklós herceg 50 K és Zichy Meskó Jakab gróf 20 korona. A nemesszivű adakozók adományát hálással köszöni az egyesületi elnökség.

A soproni kath. konvent f. hó 11-én ülést tartott, amelyen a jövő évi költségvetést tárgyalták és a hitközségi adó nagyságát állapították meg.

Hősi halál. Kreutz Emil tartalékos zászlós, Kreutz Károly mihályi gyógyszerész fia mult hó 24-én a doberdói fensíkon a hazáért folyó véres csatában elesett.

A Kath. Kör teaestélyén felülfizetők névsorához pótlólag hozzuk, hogy Manninger Mihály kanonok 10 K-t, Hadbavonult Halmos Alajos r. k. tanító 2 K-t fizettek felül.

Csodabogarak. Az izlések — hála Istennek — különbözök. A mi Önnek: „Soproni Napló“-beli igen tisztelt házi-szellemes elsőrendű élvezet, azért mások, más — és elhiheti: jobb — izlések egy jottányit sem lelkesednek. A magyar határon belül megjelenő vidéki lapok szépirodalmi közlései természetesen nem mindig — kivéve persze a „Soproni Napló“-t — remekei az irodalomnak. Molnár, Malonyay, Ady, Maeterlinck, D'Annunzio csak a „S. N.“ hasábjait tisztelik meg. Tolstoj is, ha jól emlékszünk, utolsó sorait a „S. N.“ munkatársának mondotta tollba! Városunk egy nagybecsült tollforgató urasszonya megtisztelti néha e lapot írásaival — hálás köszönet érte. Jók-e, közölhetők-e ezek a dolgok: a mi ügyünk, és még — megbocsát a házi-szellemes — ügye olvasóinknak, akik nem ott tanultak poetikát és mértéket hozzá nem ott vesznek, ahol a „S. N.“ háziya. Ez lévén álláspontunk: rábizzuk a jó izlés további támogatását kedves lapársunkra s nem is kérdezzük az ő olvasóitól, hogy hát hol is van igazán otthon az a: csodabogár?! Béke velünk és több jó izlés a mi napilapos jóakaróinknak!

Városi közgyűlés. A csütörtökön megtartott városi közgyűlésen az elnöklő főispán meleg elismerő szavakkal emlékezett meg az elhunyt Proszvimer Sándor dr. t. b. tagról, akinek érdemeit és emlékét az ülés jegyzőkönyvében megörökítették. Fölolvasták a királynak a közigazgatási hivatalnokokhoz intézett köszönetét. Tudomásul vették, hogy a miniszterium jóváhagyta a határozatot, amely szerint a rendőrtisztviselők részére a ruhaátalány és díjak összegét felemelte, továbbá, hogy az elhunyt Walker István karmester özvegye és gyermekei részére kegydíjat, illetve ne-

velési járulékot állapított meg. Thurner Mihály dr. főszámvevő ismertette a különféle költségvetéseket, amint azokról a pénzügyi bizottság üléséről adott közleményünkben már megemlékeztünk. Ez alkalomból Baán Endre dr. főispán az elismerés és hála meleg hangján emlékezett meg a főszámvevőről, a ki időt és fáradságot nem kimélve szolgálja a köz érdekeit. Árvaszéki ülnökké megválasztották: Garai Gyula dr., Hajnal Endre, Haller József, Müller József dr., Scharf Károly és Schwarz Sándor dr.-t. Az igazoló választmány tagjai megmaradnak. Proszvimer Sándor dr. helyébe a főispán Töpler Lajost a Soproni takarékpénztár elnökét nevezte ki. A jogügyi bizottságba Spitzer József kereskedelmi tanácsost, a szintügyi bizottságba Jekel Konrádot és a brennbergi bányabizottságba Weiler Béla dr. ügyvédet választották meg. — A soproni pusztát Ganzoni J. nagybérlőnek adták ki 18.000 K bérért. A pénzügyeket a pénzügyi bizottságtól előkészített terv és indítvány szerint intézték el.

Tábori posta. Reimann Alajos, ki lapunktól, mint szedő vonult be és most az olasz harctéren a Monte San Michelen küzd az olaszok ellen, közli velünk, hogy ki lett tüntetve a bronz vitézségi éremmel, amelyet József főherceg személyesen tűzött a mellére.

Intelem. Már hosszabb idő óta jár városunkban egy német ügynök és imakönyvek elárúsításával foglalkozik. Mindenhol azzal áll be, hogy a domonkos atyák küldik s ezzel megtéveszti a hiveket, akik azután a közkedvelt domonkos atyák kedvéért tömegesen rendelik a különben silány kiállítású imakönyveket 5—6 koronáért. Mivel ennek az ügynöknek semmiféle megbízása a domonkos atyáktól nincsen, figyelmeztetjük a t. közönséget, hogy rendeléseket nála ne eszközöljön, hanem jelentkezés esetén jelentse őt föl a rendőrségnek.

Örökimádás című hitbuzgalmi havi folyóirat legújabb száma rendkívül dus és érdekes tartalommal jelent meg. E valóban életrevaló folyóirat a Központi Oltáregyesület (Budapest, IV. ker., Üllői-ut 77.) kiadásában jelenik meg s előfizetési ára egy évre csak 3 korona. Ajánljuk t. előfizetőink pártfogásába.

Ha-nincs — akkor azonnal rendelje meg
Piri és Székely-cégnél
Sopron, Ferenc J.-tér 5. Telefon 394.

Vidéki rendelések azonnal eszközöltetnek!

Megyünk Szerbiába

című 3 felvonásos népszínmű — Sági Lajostól — kapható
Piri és Székely-cégnél Sopronban, Ferenc József-tér 5.
Egy könyv ára 80 fillér. Vidékre portómentes küldéssel 90 f.
Az ára megrendeléskor előre (bélyegeken is) beküldendő.

„EMLÉKIRAT“ a rokkantügy jelesül: a Magyarorsz. Munkások Rokkant- és Nyugdíjgyűjtésének államosítása ügyében
című 50 oldal terjedelmű rendkívül érdekes röpirat
A. HORVÁTH ENDRE pt. főtiszt tollából — megjelent,
mely tanulmány intenciója immár országos üggyé vált. Ár: 30 fill. Vidéki rendeléseknél az összeg előre beküldendő. (Egy példánynál bélyegben.)
Kapható: kiadóhivatalunkban, továbbá Mahr Árpád cs. és kir. udv. könyvk., Blum Náthán Piri Dániel papirkereskedőknél és az összes dohánytözsdeknél.